

Rüzgârın Savurduğu Kum Taneleri

– redfer · 20 Eylül 2025

Rüzgârın savurduğu kum taneleri gibi,
Gazze'nin sokakları kanla ıslanır her şafak.
Çocukların masum gözlerindeki yıldızlar sönerken,
Annelik duygusu ayyuka çıkar.
En acı feryatlarla.

Hey sefalet gölgesinde açan dikenli güller,
Hey yoksulluk,
hey bomboş sokaklarda yankılanan ağıtlar.
Hey Gazzelinin çaresizliği,
hey duvarlara kazınmış kan lekeleri,
Zulmün demir pençesinde ezilen hayaller hey.

Her gün, gökyüzünden yağar ölüm yağmuru,
Onlarca can, birer birer solar Gazze'de.
Kadınların seslerinde kırık ninniler,
Bebekler, açlıktan ağlar gecelerce.

Ah, Gazze!

Sen ki denizin tuzunda boğulan,
Toprakta filizlenemeyen tohumlar yatağı.
Bombalarla dans eder geceler,
sessiz çığlıklarla,
Paramparça masum bir ulusun kalbi.

Gözyaşları sel olur akar Gazze sokaklarında,
Dünya sağır, taş yürekler, kör vicdanlar.
Ama senin acın,
bir ateş gibi yanar içimizde,
Her nefeste, senin hüznünle dolarız.

Ey mazlum halk,
direnişiniz bir dua gibi.
Göğe yükselir, yıldızlara dokunur elleriniz.
Bir gün, barışın güneşi doğacak ufukta,
ve Gazze'nin çocukları,
özgürce gülecek sabahlara dek.
Hey dünya,
Gazze'nin göğsünden yükselen iniltilere kulak verin,
ne olur.

Şimdi, bir annenin kollarında yitip giden bebek,
Süt damlası yerine kanla ıslanan kundak.
Gözleri, masum bir gülümsemeye açılır sabaha,
Ama bomba gürültüsüyle solar,
sonsuz bir uykuya dalar.

Haberiniz var mı
kadınlar, enkaz altında?
Ellerinde kırık aynalar, yüzlerinde yaralar.
Her yara, bir hikaye;
her iz, bir sevda.
Zulmün kurşunuyla vurulmuş.

Haberiniz var mı
çocuklar, sokaklarda top koştururken?
Bir mermiyle kesilir koşu,
bir feryatla biter oyun.

Onlarca, yüzlerce, binlerce...
Saymakla bitmez kayıplar,
Her biri, bir yıldız gibi düşer geceye,
karanlığa karışır.

Ah Gazze!
Sen ki denizin dalgalarında haykıran,
Toprağın altında filiz bekleyen tohum.
Bomba gürültüsüyle sallanan beşik,
Bir ulusun ağıdı,
yankılanır gök kubbede sesin,
sonsuzca.

Gözyaşları, sel olup taşar Akdeniz'e doğru,
Dünya izler uzaktan,
kalpleri taş kesilmiş.
Ama biz, senin hüznünle kahroluruz
Her solukta,
Her acınla.

Hey mazlumlar,
feryadınız bir ateş gibi, yakar içimizi,
Direnişiniz, bir ırmak gibi akar denize.
Bir gün, özgürlüğün şafağı doğacak ufuktan,
Ve Gazze'nin çocukları,
gökkuşağı altında oyunlar oynayacak,
ilelebet.

redfer